

ДСТУ 2195–99
(ГОСТ 17.9.0.2-99)

^Г ^{4.} ^{*}
ДЕРЖАВНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

Охорона природи
Поводження з відходами

ТЕХНІЧНИЙ ПАСПОРТ ВІДХОДУ

Склад, вміст, виклад
і правила внесення змін

Видання офіційне

ДЕРЖСТАНДАРТ УКРАЇНИ
Київ

ПЕРЕДМОВА

- 1 РОЗРОБЛЕНО І ВНЕСЕНО Чернівецьким державним науково-технічним центром з міжгалузевих і регіональних проблем екологічної безпеки та ресурсозбереження (ДНТЦ «Екоресурс»), Міждержавним технічним комітетом зі стандартизації «Вторинні матеріальні ресурси» (МТК 349), Міждержавним технічним комітетом зі стандартизації «Управління станом довкілля» (МТК 508), Київським інститутом промислової екології (ІПЕ), Всеросійським науково-дослідним інститутом стандартизації, інформації і сертифікації сировини, матеріалів та речовин (ВНИИЦСМВ)
- 2 ЗАТВЕРДЖЕНО наказом Держстандарту України від 8 вересня 1999 р. № 167
- 3 НА ЗАМІНУ ДСТУ 2195–93 (ГОСТ 17.0.0.05 - 93)
- 4 РОЗРОБНИКИ **З. С. Бройде**, канд. техн. наук (керівник розробки); **Ю. А. Макаров**; **І. Й. Рождов**; **С. П. Сушон**, канд. техн. наук; **В. А. Довбах**; **А. І. Сігал**, канд. техн. наук; **і. З. Аронов**, канд. техн. наук; **В. Г. Братчиков**, канд. техн. наук; **В. А. Уліцький**, канд. фіз.-мат. наук, **О. Ю. Васильвицький**, канд. хім. наук

че

© Держстандарт України, 2000

Цей стандарт не може бути повністю чи частково відтворений, тиражований і розповсюджений як офіційне видання без дозволу Держстандарту України

ЗМІСТ

	С.
1 Галузь використання.....	1
2 Нормативні посилання.....	2
3 Визначення.....	2
4 Позначення і скорочення.....	3
5 Загальні положення.....	3
6 Структура, вміст, правила і послідовність заповнення технічного паспорта відходу.....	4
Додаток А Форма титульного аркуша технічного паспорта відходу.....	9
Додаток Б Форма подання відомостей про місце утворення відходу.....	10
Додаток В Форма подання відомостей про процес, у якому утворюються відходи.....	11
Додаток Г Форма подання первинних даних про відхід.....	12
Додаток Д Форма подання характеристики відходу.....	13
Додаток Е Форма подання відомостей про наявні та можливі технології перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення відходу.....	14
Додаток Ж Вимоги до складу показників відходу.....	15
Додаток Й Реєстраційний бланк.....	16
Додаток К Форма подання відомостей про аналоги відходу.....	17
Додаток Л Джерела інформації.....	18

ДСТУ 2195-99
(ГОСТ 17.9.0.2 – 99)

ДЕРЖАВНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ОХОРОНА ПРИРОДИ
ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

ТЕХНІЧНИЙ ПАСПОРТ ВІДХОДУ

**Склад, вміст, виклад
і правила внесення змін**

ОХРАНА ПРИРОДЫ
ОБРАЩЕНИЕ С ОТХОДАМИ

ТЕХНИЧЕСКИЙ ПАСПОРТ ОТХОДА

Состав, содержание, изложение
и правила внесения изменений

NATURE PROTECTION
WASTE TREATMENT

TECHNICAL CERTIFICATE OF WASTE

Make-up, content, writing
and alteration rules

Чинний від 2001—01—01

1 ГАЛУЗЬ ВИКОРИСТАННЯ

Цей стандарт установлює вимоги до складу, вмісту, правил та послідовності заповнення технічного паспорта відходів (ТПВ) і внесення подальших змін.

Вимоги цього стандарту поширюються на будь-які виявлені відходи виробництва і споживання (в тому числі на відходи, які раніше накопичені на території України), а також на ті, які прогноуються за технологіями, ідо вводяться, виробництвами та іншими видами взаємодії людини з довкіллям.

Вимоги цього стандарту застосовують:

- під час планування та здійснення будь-якої діяльності, внаслідок якої утворюються (прогноуються) відходи;
- за будь-яких видів поводження з відходами;
- під час пошукових, проектних робіт і підготовки виробництв, зв'язаних з утворенням відходів і поводженням з ними;

Видання офіційне

- під час розробки технологічної, будівельної, житлово-комунальної та іншої нормативної і технічної документації на всі види діяльності, в яких утворюються, перероблюються, використовуються чи видаляються відходи;
- під час формування обліку і звітності з відходів виробництва.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

¹ У цьому стандарті використано посилання на такі стандарти:

ДСТУ 3911–99 (ГОСТ 17.9.0.1–99) Охорона природи. Поводження з відходами. Виявлення відходів і подання інформаційних даних про відходи. Загальні вимоги

ДСТУ 3910–99 (ГОСТ 17.9.1.1–99) Охорона природи. Поводження з відходами. Класифікація відходів. Порядок найменування відходів за генетичним принципом і віднесення їх до класифікаційних категорій

ДСТУ 2102–92 Ресурси матеріальні вторинні. Терміни та визначення

ДСТУ 3278–95 Система розроблення і поставлення продукції на виробництво. Основні терміни та визначення

ГОСТ 17.0.0.04–90 Охрана природы. Экологический паспорт промышленного предприятия. Основные положения.

3 ВИЗНАЧЕННЯ

У цьому стандарті використано такі терміни та визначення:

3.1 База даних – сукупність даних, які організовано за певними правилами, що передбачають загальні принципи опису, зберігання, та маніпулювання даними незалежно від прикладних програм.

3.2 Відходи (відхід) – речовини, матеріали і предмети, які утворюються в процесі людської діяльності, не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їхній власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення.

Примітка 1. У довкіллі відходи виступають, з одного боку, як забруднення, що займають у ньому (довкіллі) певний простір та (або) спричиняють негативний вплив на інші живі і неживі об'єкти і субстанції, а з іншого боку – як вторинні матеріальні і енергетичні ресурси для можливої утилізації безпосередньо слідом за утворенням або після відповідного перероблення.

Примітка 2. Термін «відхід» застосовують для позначки конкретного різновиду відходів, що утворюється у фіксованому процесі і характеризується певною сукупністю показників, методів їхнього контролю і полів значень.

3.3 Відходи виробництва – за ДСТУ 2102.

3.4 Відходи споживання – за ДСТУ 2102.

3.5 Видалення відходів – здійснення операцій з відходами, що не призводять до їхньої утилізації.

3.6 Екологічна безпека – стан довкілля, за якого сукупність природних причин і наслідків людської діяльності (виробничої, військової, комунікаційної, будівельної, наукової, інформаційної, рекреаційної, медико-біологічної та будь-яких інших видів, зокрема дії щодо попередження наслідків природних і антропогенних катастроф і надзвичайних ситуацій) унеможлиблює або мінімізує безпосередні і подальші деградаційні зміни екосистем у довкіллі та негативні впливи на стан здоров'я населення.

3.7 Енергоносій – товар, що може служити для вироблення механічної роботи, отримання тепла або приведення у дію фізичних і хімічних процесів.

3.8 Життєвий цикл продукції – за ДСТУ 3278.

3.9 Класифікація відходів – процес упорядкування даних про відходи, який охоплює ідентифікацію виду відходів відповідно до їхнього стану, складу і властивостей через номенклатурну назву, співвіднесення з певним процесом утворення та видом економічної діяльності та віднесення до будь-яких інших діючих систем групування чи переліків (забруднювачів, вторинних ресурсів, токсикантів і т. ін.), категорій речовин, матеріалів та інших об'єктів, а також до визначених видів перероблення, утилізації та видалення відходів.

3.10 Матеріальний (матеріально-енергетичний) баланс -- співвідношення кількісних показників (маси, об'єму тощо) речовин (продуктів, субстанцій) і енергоносіїв, які надходять до місця (процесу), де утворюються відходи, і речовин (продуктів, субстанцій) і енергоносіїв, які утворюються у цьому місці (процесі), сюди входять готова продукція, напівфабрикати і відходи. Матеріальний (матеріально-енергетичний) баланс визначається шляхом аналізу матеріальних (матеріально-енергетичних) потоків і перетворень у технологічних процесах (операціях) з використанням бухгалтерського обліку, нормативних даних і т. ін.

3.11 Перероблення відходів – здійснення будь-яких технологічних операцій, зв'язаних із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей відходів з метою підготовки їх до екологічно безпечного зберігання, перевезення, утилізації чи видалення.

3.12 Повідомлення даних – за ДСТУ 2229.

3.13 Поводження з відходами – дії, спрямовані на запобігання утворенню (мінімізацію) відходів, їхнє збирання, перевезення, зберігання, оброблення (перероблення), а також утилізацію, видалення, знешкодження і захоронення, а також контроль за цими операціями та нагляд за місцями видалення.

3.14 Стадія життєвого циклу продукції – за ДСТУ 3278.

3.15 Утилізація відходів – використання відходів як вторинних матеріальних чи енергетичних ресурсів,

4 ПОЗНАЧЕННЯ І СКОРОЧЕННЯ

ТПВ – технічний паспорт відходу;

ІЕС – інформаційно-експертна система (підприємства, міста, регіону, галузева, державна) з відходів;

НД – нормативний документ;

БД – база даних.

5 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

5.1 До ТПВ (нормативно-інформаційного документа) вводять дані про найменування, місце, умови і обсяги утворення кожного окремого виду відходів, його технічні, фізико-хімічні, технологічні, екологічні, економічні та інші показники, методи їхнього контролю, зокрема враховані чинники впливу, про поля значень, а також відомості про наявні та можливі технології перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення цього відходу.

5.2 Структура ТПВ передбачає його послідовне доповнення і уточнення з використанням місцевих, територіальних, галузевих і державних ІЕС, а також зв'язаних з відходами даних про продукцію, природну сировину, інші види речовин і матеріалів з такою метою:

– уточнення назви і показників відходу, що паспортизується, для віднесення його до наявних класів, груп, переліків та інших категорій;

– виявлення оптимальних технологій перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення відходу;

ДСТУ 2195-99 (ГОСТ 17.9.0.7-99)

- вироблення пропозицій щодо заміни первинних джерел сировини паспортизованими відходами;
- покращення наявних і проєктованих технологій, в яких утворюються (прогнозуються) відходи з метою мінімізації їхнього утворення і забезпечення екологічної безпеки, зокрема операції поводження з відходами, які не ведуть до їхнього альтернативного використання;
- визначення ефективних методів контролю відходів;
- уточнення термінологічних, класифікаційних і метрологічних вимог.;
- оптимальне розміщення підприємств з перероблення, утилізації або видалення відходів.

6 СТРУКТУРА, ВМІСТ, ПРАВИЛА І ПОСЛІДОВНІСТЬ ЗАПОВНЕННЯ ТЕХНІЧНОГО ПАСПОРТА ВІДХОДУ

6.1 ТПВ містить такі структурні елементи:

- титульний аркуш;
- відомості про місце утворення відходу;
- відомості про процес, в якому утворюються відходи;
- первинні дані про відхід;
- характеристику відходу;
- відомості про наявні і можливі технології перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення відходу;
- загальні вимоги до складу показників відходів;
- реєстраційний бланк;
- відомості про аналоги відходу.

Форми структурних елементів ТПВ повинні відповідати додаткам А– К.

6.2 ТПВ розробляють підприємства, відповідальні за утворення відходу, і вони є утримувачами оригіналів ТПВ.

6.2.1 Титульний аркуш оформлюють згідно з додатком А.

На лівому верхньому полі титульного аркуша зазначають погоджувальний природоохоронний орган, якому передають копію ТПВ і повідомляють про подальші зміни. Згідно із своєю компетенцією цей природоохоронний орган координує погодження ТПВ з іншими уповноваженими державними органами (статистики, охорони здоров'я, регіонального і місцевого самоврядування, тощо).

На правому верхньому полі титульного аркуша зазначають організацію, що затверджує ТПВ, якою є підприємство – виробник відходу або інша юридична особа, яка розпоряджається цим відходом і відповідає за достовірність даних, наведених у ТПВ, відповідно до законодавства.

Назва відходу на титульному аркуші повинна повністю відповідати вимогам до порядку найменування відходів за ДСТУ 3910. Записи про реєстрацію і припинення утворення відходу повинні відповідати вимогам ГОСТ 17.0. 0.04.

У разі зміни реквізитів юридичної особи без зміни змісту ТПВ, зміни відповідних записів у ТПВ доводять до відома всіх утримувачів його копій.

6.3 Відомості про місце утворення відходу подають згідно з додатком Б в графах:

1 –6 – основна юридична особа, яка відповіє за утворення відходу і має право вступати в договірні або інші відносини, зв'язані з його переробленням, зберіганням, транспортуванням, утилізацією або видаленням.

Якщо в означених діях беруть участь кілька підприємств (об'єднання, посередницька фірма, біржа, переробник відходу), в графах 1–6 наводять відомості про кожне з них із зазначенням у графі 1 їхніх відносин з основною юридичною особою;

7–10 засіб зберігання, транспортування відходу і реквізити відвантаження.

У разі можливості зберігання і транспортування відходу кількома способами зазначають кожний з них.

Примітка. При цьому всі технологічні операції щодо поводження з відходами під час зберігання і транспортування, а також відомості про тару і пакувальні матеріали повинні бути відбиті у відповідних графах додатку В.

6.4 Відомості про процес, у якому утворюються відходи, подають згідно з додатком В на основі оцінювання матеріально-енергетичного балансу кожного процесу (операції), в якому утворюються відходи, в графах:

11 – 13 – відомості про основні, допоміжні матеріали і оснащення (сировина, інструмент, мастила, мийні речовини, пакувальні матеріали і т.ін.), енергоносії (вода, газ, повітря і т.ін.) та інші матеріали і речовини, що входять у процес, в якому утворюються відходи;

14 – 20 – відомості про процес, який здійснюється (передбачається) на підприємстві і в якому утворюються (прогнозуються) відходи. В графах 16 – 20 послідовно наводять відомості про параметри технологічного процесу, що можуть впливати на формування відходу. Якщо відхід утворюється в окремій технологічній операції, у графах 14 – 20 окремо наводять конкретні дані про кожну операцію;

21 – 23 – відомості про основні і побічні продукти, що утворюються в процесі або операції, означені у графі 14, зокрема матеріали і речовини, що можуть опинитися в складі відходу як брак, забруднення і т. ін. Назви відходів у графі 21 наводять відповідно до чинних НД і технічної документації підприємства.

У разі утворення відходу на різних ділянках, устаткованні та інших технологічних одиницях додатки В і Г*заповнюють щодо кожної з них.

Відомості, що їх наводять згідно з додатком В, є власністю підприємства, на якому утворюється відхід, і не підлягають наданню іншим юридичним особам, окрім випадків, спеціально передбачених законодавством. Ці відомості зберігають за місцем заповнення ТПВ як первинну документацію підприємства.

6.5 Первинні дані про відхід подають згідно з додатком Г.

Первинні дані наводять у ТПВ на кожний вид відходів. Для відходів, стан яких змінюється на підприємстві, в ТПВ наводять відомості про кінцевий стан відходу. Наприклад, залежно від наявності і складу очисних споруд, відходом може бути збезводнений відстій, відстій шламо-накопичувачів (відстійників) або неочищені стічні води.

Відомості наводять у графах:

24 – 26 – повна назва відходу (номенклатурна назва відходу, уніфікована назва процесу, в якому утворюються або виявляються відходи і уніфікована назва виду економічної діяльності, в якому реалізовано цей процес) відповідно до вимог ДСТУ 3910 (розділ 5). Ці відомості уточнюють за вказівками ІЕС;

27 – код відходу за державним класифікатором;

28 – послідовно наводять назви і (або) позначки НД та іншого документа (наприклад, «СНиП 2.01.28 – 85, додаток 1» або спеціальний список, затверджений рішенням місцевого органу влади), згідно з яким відхід, що паспортизується, як речовина (матеріал, продукт) може бути віднесений до певних переліків, груп та інших категорій речовин, матеріалів та об'єктів відповідно до ДСТУ 3910 (розділ 6). Ці відомості уточнюють за вказівками ІЕС;

29 – код (шифр, клас, групу або порядковий номер) цього виду відходів за відповідним документом, означеним у графі 28. Ці відомості наводять окремо проти кожної назви документа в графі 28 (наприклад, проти вищезгаданого СНиП 2.01.28 – 85 для відходу, що містить ртуть, роблять запис: «група № 9»);

30 – назва та (або) позначення НД на відхід, що паспортизується; у разі відсутності ставлять ризику;

31 – 32 – одиниці вимірювання і кількісні показники накопичення, виходу і нормативу утворення відходу.

Для накопиченого на підприємстві (або за місцем виявлення) відходу в графі 31 зазначають одиницю маси, об'єму або обсягу відходу, що утворився раніше, а в графі 32 – його фактичну кількість на момент заповнення ТПВ.

Для відходу, що утворюється знов, у графі 31 наводять одиницю продуктивності, наприклад, т/рік, л/год і т. ін. Проти цього запису в графі 32 зазначають фактичний або прогнозований вихід відходу.

За встановленого нормативу виходу відходу на одиницю сировини, продукції, енергоносія або іншого показника підприємства в графі 31 зазначають відповідне співвідношення (наприклад, «кг відходу/1000 од. продукту, означеного в графі 21»), а в графі 32 – числове значення нормативу виходу відходу в цих одиницях.

6.6 Характеристики відходу подають згідно з додатком Д в графах:

33 – усі відомі показники відходу згідно з додатком Ж.

Відповідно до уніфікованої назви процесу утворення відходів (граф 25) склад показників відходу починають визначати, виходячи з даних матеріально-енергетичного балансу цього процесу.

З НД, означених у графах 13, 15, 23, підбирають уніфіковані показники речовин, матеріалів і процесів, що їх можна використати як показники характеристик цього виду відходів. Водночас, після відповідного перевіряння, підбирають також одиниці вимірювання і методи контролю, які наведені в означених НД і можуть бути застосовані до відходів, що паспортизуються.

Окрім* означених джерел у разі подання характеристик відходу слід використовувати показники відходів, що регламентуються НД, означеними в графі 28, а також галузеві стандарти, довідники з вторинної сировини, наведені в додатку Л, та інші джерела, що рекомендуються ДСТУ 3910.

Якщо виявлених таким чином показників і методів контролю недостатньо для повного опису відходу – необхідно використовувати наявні НД, відповідну літературну та інші джерела інформації про первинні ресурси (руди, мінерали, корисні копалини, воду і т. ін.) та інші аналоги відходу.

34 – порядкові номери показників для кожного ТПВ, що заповнюється, або для уніфікованих показників – спеціальні коди, шифри та інші ідентифікаційні ознаки згідно з чинними НД (у графі 45 наводять посилання на відповідний НД);

35 – одиниця вимірювання показника відходу, означеного в графі 33;

36 – можливі методики визначення показника відходу, які добирають аналогічно вимогам до заповнення графи 33;

37 – передбачуване значення показника (заповнюють за відсутності достовірних даних з літератури, розрахункових даних, результатів, отриманих побічними методами, у разі аналізу аналогічного відходу, тощо);

38 – використана методика визначення показника відходу;

Запис методики в графах 36 і 38 необхідно супроводжувати посиланням на джерело (НД, патент, статтю, книгу, місце використання). У разі великої кількості посилань допускається їхнє винесення в графу 45.

39 – найменування врахованого чинника впливу на визначення показника за методикою, визначеною в графі 36 або 38;

40 – одиниця виміру врахованого чинника впливу;

41 – значення чинника;

42 – мінімальне фактичне значення показника відходу;

43 – номінальне (середнє) фактичне значення показника відходу;

44 – максимальне фактичне значення показника відходу.

Допускається заповнення граф 39–41 за незаповнених граф 38, 42–44 для наведення передбачуваних чинників впливу на визначення показника, означеного у графі 33.

38 і 42–44 –заповнюються тільки за фактичними результатами аналізу відходу, що паспортизується.

Для показників, що не мають кількісного виразу (органолептичних, агрегатного стану, консистенції і т. ін.), запис у графах 42–44 роблять словами.*

45 – посилання на НД, літературні та інші джерела інформації.

За результатами попереднього оброблення ТПВ у ІЕС здійснюють уніфікацію показників, одиниць вимірювання і методів контролю відповідно до виявлених класифікаторів та аналогів. За даними, отриманими після доопрацювання ТПВ (додатки И та К), підприємство доповнює і уточнює характеристику відходу.

Після уніфікації і доопрацювання ТПВ відомості про відхід вводять до БД ІЕС.

Під час подальшого виявлення аналогів, які подають згідно з додатком К, дані, що наведені згідно з додатком Д, можуть бути доповнені з урахуванням відомостей у графах 52–65.

Склад показників, одиниці їхнього вимірювання, методи контролю, чинники впливу і поля значень уточнюють до тих пір, доки не буде задоволено:

- вимоги НД, що регламентують поводження з цим видом відходів, а також із певними категоріями матеріалів і речовин, до яких відноситься відхід, який паспортизується, відповідно до законодавства України і міжнародних угод;

- вимоги до відходу відповідно до технології його перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення, що її використовують або передбачають використати згідно з додатком Е;

- пропозиції, офіційно надіслані підприємству за формою додатків И та К;

- запити регіональної, галузевої ІЕС та інших уповноважених державних органів, що відповідають вимогам чинного законодавства.

6.7 Відомості про наявні і можливі технології перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення відходу згідно з додатком Е подає підприємство, що укладає ТПВ на основі власних даних, відомостей, які надійшли від ІЕС згідно з додатками И, К та іншими джерелами в графах:

46 – назва, товарний знак технології;

47 – код (шифр) технології за наявними НД;

48 – НД, патенти, каталоги, інші джерела відомостей про технологію;

49 – назва підприємства, де реалізовано технологію, та його код (аналогічно графі 2);

50 – адреса підприємства, телефон, факс;

51 – станція відвантаження, порт (аналогічно графам 9 і 10);

52 – показники відходу, що повинні відповідати вимогам технології перероблення, зберігання, транспортування, утилізації або видалення;

53 – одиниця вимірювання показника відходу, який перероблюється;

54 – методика контролю показника відходу, який перероблюється;

55 – мінімальне значення показника відходу, який перероблюється;

56 – номінальне (середнє) значення показника відходу, який перероблюється;

57 – максимальне значення показника відходу, який перероблюється;

58 – назви кінцевих продуктів поводження з відходом за цією технологією, їхні коди (аналогічно графам 21 і 22);

59 – НД, патент на кінцевий продукт поводження з відходом;

60 – показники кінцевого продукту поводження з відходом;

61 – одиниця вимірювання показника кінцевого продукту поводження з відходом;

ДСТУ 2195 - 99 (ГОСТ 17.9.0.2-99)

- 62 – методика контролю показника кінцевого продукту поводження з відходом;
- 63 – мінімальне значення показника кінцевого продукту поводження з відходом;
- 64 – номінальне значення показника кінцевого продукту/ поводження з відходом;
- 65 – максимальне значення показника кінцевого продукту поводження з відходом;
- 66 – одиниця вимірювання фактичного обсягу перероблення відходу;
- 67 – кількісний показник обсягу перероблення відходу.

За відсутності повних відомостей про технологію поводження з відходом, що його відпускає підприємство на сторону, заповнюють тільки графи 49 – 57 і 66 – 67.

У графах 52 – 57 відображають вимоги до відходу з боку підприємства-переробника. Порядок заповнення граф 52 – 57 повністю відповідає вимогам до порядку заповнення граф 33, 35, 38, 42 – 44.

У разі перероблення відходу безпосередньо на підприємстві, де він утворюється, заповнення граф 58 – 65 є обов'язковим і повинно передувати заповненню графа 67.

6.8 Реєстраційний бланк (додаток И) заповнює підприємство спільно з ІЕС.

Літеру «П» у ТПВ проставляє розробник на стадіях життєвого циклу продукції, що передують виробництву, в якому передбачається утворення відходу, або підприємство на стадії підготовки виробництва. Літеру «П» вилучають з ТПВ за порядком, що встановлюється підприємством, з моменту, коли починається регулярне застосування технологічного процесу, в якому утворюється відхід, що паспортизується.

ІЕС повідомляє розробнику ТПВ відомості про аналоги відходів як інформацію про матеріали і речовину, яка наводиться в графах 11–13 або 21 – 23 згідно з додатком В, або з додатком Г, або в графах 52 – 57 чи 58 – 65 згідно з додатком Е.

У виявлених ІЕС аналогах повинні міститися відомості або тільки про речовину (матеріал, суміш і т. ін.), або водночас із відомостями про речовину також дані про технологію поводження з відходом (графи 46 – 57 додатку Е), або про кінцевий продукт поводження з відходом (графи 46-57 і 58-65).

6.9 Відомості про повідомлені підприємству – розробнику ТПВ аналоги відходу фіксують згідно з додатком К. Відомості про аналоги відходу вносять фахівці ІЕС згідно з додатком К. Пропозиції про доопрацювання ТПВ заносять до реєстраційного бланка (додаток И, пункт 2).

Після внесення змін і доповнень до ТПВ роблять відповідну позначку в пункті 3 реєстраційного бланка.

Запис про внесення відходу до БД підписує керівник місцевого (територіального) підрозділу ІЕС.

Запис про внесення технології поводження з відходом до БД ІЕС роблять після заповнення графа 67 додатку Е.

Додатки И та К ведуть тільки підприємство – розробник ТПВ та ІЕС.

Підприємство – розробник ТПВ доводить до відома утримувачів копій ТПВ, які перебувають на обліку, внесення змін з дотриманням вимог ДСТУ 3911, розділ 6.

ДОДАТОК А^т
(обов'язковий)

**Форма титульного аркуша
технічного паспорту відходу**

ПОГОДЖЕНО
Керівник місцевого (територіального)
природоохоронного підрозділу

(посада) (підпис) (розшифровка підпису)

«_____» _____ 200 р.

М. П.

ЗАТВЕРДЖУ ю
Керівник підприємства

(посада) (підпис) (розшифровка підпису)

«_____» _____ 200 р.

М. П.

ТЕХНІЧНИЙ ПАСПОРТ ВІДХОДУ

<

повна назва відходу

Населений пункт
Рік укладання паспорту

ДОДАТОК Д,
(обов'язковий)

**Форма подання відомостей
про місце утворення відходу**

Підприємство (повна назва, підпорядкованість)	Коди *» підприємства »	Поштові, телеграфні реквізити	
		Поштовий індекс, місто, адреса	Телефон, факс
1	2	3	4

Банківські реквізити		Спосіб зберігання відходу
Назва банку	Розрахунковий рахунок, №, МФО	
5	6	7

Транспортування відходу (спосіб, тара)	Реквізити відвантаження (станція, порт)	
	Назва	Код*»
8	9	10
(виконавці, посади)	(підписи)	(розшифровка підписів)

*» Повний склад (назви, аббревіатури і числові значення) кодів, установлених міждержавними і національними органами статистики.

ДОДАТОК В¹
(обов'язковий)

**Форма подання відомостей
про процес, у якому утворюються відходи**

Вихідні матеріали, застосовувані у процесі		
Назва	Код продукції	НД
11	12	13

Процес (технологічний, експлуатаційний, споживання) або окрема технологічна операція						
Назва	НД	Параметр процесу	Одиниця вимірювання	Чисельне значення параметра процесу		
				мінімальне	номінальне	максимальне
14	15	16	17	18	19	20

Основні та побічні продукти процесу		
Назва	Внутрішньовиробничий шифр	НД
21	22	23

(виконавці, посади)

(підписи)

(розшифровка підписів)

¹⁾ Зберігають за місцем заповнення паспорта як первинну документацію.

**ДОДАТОК Д,
(обов'язковий)**

Форма подання первинних даних про відхід

Повна назва відходу

Номенклатурна назва відходу	Назва процесу, в якому утворюється відхід	Назва виду економічної діяльності
24	25	26

Код відходу за державним класифікатором	Назва та (або) позначення спеціального класифікатора чи іншого документа, що відносить відходи до певних класів, груп або переліків	Код (шифр, порядковий номер) відходу за спеціальною класифікацією
27	28	29

Назва та (або) позначення НД на відхід	Кількісні показники утворення відходу	
	Одиниця вимірювання	Величина показника
30	31	32

(виконавці, посади)

(підписи)

(розшифровка підписів)

ДОДАТОК Д ,
(обов'язковий)**Форма подання характеристики відходу**

Показник відходу	Порядковий номер або код	Одиниця вимірювання	Можливі методики визначення показника відходу
33	34	35'	36

Передбачувані значення показника	Використана методика визначення показника відходу	Враховані чинники впливу на визначення показника		
		Найменування чинника	Одиниця вимірювання	Значення чинника
37	38	39	40	41

Фактичні значення показника відходу			Примітки
мінімальне	номінальне	максимальне	
42	43	44 ,	45

(виконавці, посади)

(підписи)

(розшифровка підписів)

ДОДАТОК Д,
(обов'язковий)

**Форма подання відомостей
про наявні та можливі технології
перероблення, зберігання, транспортування,
утилізації або видалення відходу**

Відомості про технологію			А - Утримувач технології		
Назва, товарний знак	Код технології	НД, патенти, інші джерела	Назва підприємства*1	Адреса, телефон, факс	Станція відвантаження, код
46	47	48	49	50	51

Вимоги технології до перероблюваних відходів

Показник відходу	Одиниця вимірювання	• Методика контролю	Значення		
			мінімальне	номінальне	максимальне
52 ,	53	54	55	56 .	57

Кінцеві продукти поводження з відходом за технологією

Назва, код	НД, патент	Показник продукту	Одиниця вимірювання	Методика контролю	Значення		
					мінімальне	номінальне	максимальне
58	59	60	61	62	63	64	65

Фактичний обсяг перероблення відходу	
Одиниця вимірювання	Кількість
66	67

(виконавці, посади)

(підписи)

(розшифровка підписів)

*> У разі необхідності додатково наводять код підприємства відповідно до вимог міждержавної та державної статистики.

ДОДАТОК Ж -
(рекомендований)

Вимоги до складу показників відходів

Характеристика групи показників	Визначувані показники
1 Органолептичні показники	Зовнішній вигляд, колір, запах та інші якісні характеристики відходу, що встановлюються безпосередньо органами чуттів людини, відповідно до компонентно-агрегатного стану, який визначено у номенклатурній назві відходу
2 Кількісні показники складу	Компонентний (елементний, хімічний, фазовий тощо) склад, що визначається через матеріальні (маса, вага тощо) і розмірні (довжина, площа, об'єм, обсяг, кут) характеристики
3 Кількісні показники властивостей	Фізико-хімічні (щільність, насипна вага, пористість, летючість, теплофізичні та критичні характеристики, в'язкість, розчинність, проникливість, зольність, реакція середовища рН, адгезія (когезія), акустичні, електричні, магнітні, оптичні тощо) Механічні (твердість, пластичність, міцність, пружність тощо), технологічні (усадка, сипкість, час переходу до сталого стану, здатність до вбирання, гідрофобність (гідрофільність), гігроскопічність, дефектність (у разі номенклатурної назви матеріалу або виробу) тощо) Експлуатаційні (стабільність, стійкість до різних видів зовнішніх впливів, час старіння, коефіцієнт тертя, здатність впливати на інші матеріали, речовини (корозійна, несумісність зберігання) тощо)
4 Показники безпеки	Токсичність (види тестування), клас безпеки, канцерогенність, мутагенність, біологічна стабільність, пожежна небезпечність (горючість, вибухонебезпечність, температура займання, температура самозаймання, температура горіння, димність), ядерна небезпечність (коефіцієнт розмноження), радіаційна небезпечність (період напіврозпаду, активність і концентрація радіонуклідів, інтенсивність і коефіцієнт якості проникного випромінювання, поверхневе забруднення, група радіаційної безпеки радіонуклідів), несумісність із певними об'єктами, здатність до замулювання водоймищ, допустимі концентрації у скидах і викидах тощо
5 Показники енерго-ресурсного потенціалу	Калорійність, теплотворна здатність, енерговитрати на утворення, енергоємність (теплоємність), ресурсоємність, енергомісткість
6 Економічні показники	Норматив утворення, відпускна ціна, матеріаломісткість (за цінними компонентами), енергоекономічність, вартість перероблення, ліміт розміщення, розміри плати за розміщення відходів (викиди і скиди).

ДОДАТОК Д,
(обов'язковий)

Реєстраційний бланк

ТПВ

(літера)

(назва відходу)

(назва підприємства)

Відхід зареєстровано в екологічному пабпорті підприємства «_____» _____ 200 р.
Утворення відходу припинено «_____» _____ 200 р.

Керівник підприємства _____;
(підпис) (розшифровка підпису)

« _____ » 200 р. М. П.

1 ТПВ представлено до ІЕС « _____ » 200 р.

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

2 Запропоновано доробити ТПВ
за графами № № _____

« _____ »

200 р.

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

за графами № № _____

« _____ »

200 р.

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

3 Проведено доопрацювання за аналогами відходу (додаток К)
« _____ » _____ 200 р.

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

« _____ » _____ 200 р.

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

Відомості про відхід внесено до БД ІЕС « _____ » 200 р.

Керівник місцевого (територіального)
підрозділу ІЕС

(підпис)

(розшифровка підпису)

М. П.

Технологію перероблення внесено до БД ІЕС « _____ » 200 р.

Керівник місцевого (територіального)
підрозділу ІЕС

—

(підпис)

(розшифровка підпису)

М. П.

ДОДАТОК Д,
(обов'язковий)

**Форма подання відомостей
про аналоги відходу**

«___»_____200 р.

А

1 Джерело інформації:
Відомості подано за графами:

2 Джерело інформації:
Відомості подано за графами:

3

4

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

«___»_____200 р.

1 Джерело інформації:
Відомості подано за графами:

2 Джерело інформації:
Відомості подано за графами:

3

4

(посада)

(підпис)

(розшифровка підпису)

ДОДАТОК Л.
(довідковий)

Джерела інформації

- 1 Вторичные материальные ресурсы в легкой промышленности. (Образование и использование): Справочник – М.: Экономика. – 1983. – 664 с.
- 2 Вторичные материальные ресурсы лесной и деревообрабатывающей промышленности. (Образование и использование): Справочник! – М.: Экономика. – 1983. – 224 с.
- 3 Вторичные материальные ресурсы пищевой промышленности. (Образование и использование): Справочник. – М.: Экономика. – 1984. – 328 с.
- 4 Вторичные материальные ресурсы нефтеперерабатывающей и нефтехимической промышленности. (Образование и использование): Справочник. М.: Экономика. – 1984. – 143 с.
- 5 Вторичные материальные ресурсы угольной промышленности. (Образование и использование): Справочник. – М.: Экономика. – 1984. – 96 с.
- 6 Вторичные материальные ресурсы цветной металлургии. Лом и отходы. (Образование и использование): Справочник. – М.: Экономика. – 1984. – 152 с.
- 7 Вторичные материальные ресурсы черной металлургии. (Образование и использование): Справочник в 2-х томах. – М.: Экономика. – 1986.
- 8 Вторичные материальные ресурсы номенклатуры Госснаба СССР. (Образование и использование): Справочник. – М.: Экономика. – 1987. – 244 с.
- 9 Вторичные материальные ресурсы в транспортном строительстве. Классификатор. – М.: Минтрансстрой. – 1989. – 52 с.
- 10 Химические реактивы и высокочистые вещества. Каталог/3-е изд. – : Химия. – 1990. – 688 с.
- 11 Ассортиментный справочник по промышленному сырью и материалам/А. В. Войчак, В. М. Мальченко. – Киев: Техніка. – 1991. – 184 с.

УДК 500.3:006.354:504.064.4:658.567:006.354 13'.030

Ключові слова: відхід, технічний паспорт, підприємство, технологічний процес утворення відходу, обсяги, показники, методи контролю, поля значень, технології поводження з відходом, інформаційно-експертна система.